

ותניא אידיך, ולמדנו עוד ברייתא אחרת חלוקה על הברייתא הקודמת:

"אם ימצא הגנב ישלם שנים", בגנב עצמו הכתוב מדבר.

אתה אומר בגנב עצמו, או אינו אלא בטוען טענת גנב?

אין אני אומר כן, כי:

כשהוא אומר: "אם לא ימצא הגנב" ומחייבתו התורה בכפל, הרי טוען טענת גנב שהוא חייב בכפל כבר אמור, הא מזה אני מקיים "אם ימצא הגנב ישלם שנים", בגנב עצמו הכתוב מדבר, שאם לא כן, למה לו לכתוב להזכיר שני פעמים את חיוב הכפל בטוען טענת גנב.

דבולי עלמא — בין התנא שבברייתא הראשונה, ובין התנא שבברייתא השניה — מיהת: "אם לא ימצא הגנב" בטוען טענת גנב כתיב!

מאי משמע, האריך משתמע מכאן שטוען טענת גנב משלם שנים!?

אמר פירש רבא: כך אמר הכתוב: אם לא ימצא "הגנב", כלומר: אם לא ימצא כמה שאמר: "נגנב הפקדון",⁽⁷⁾ אלא שהוא עצמו גנבו, כי אז ישלם שנים.

הרי למדנו שה"טוען טענת גנב" משלם כפל. ומנלן דבשבועה בלבד הוא מתחייב כפל?

דתניא: "ונקרב בעל הבית אל האלהים" לשבועה, וללמד: שומר חינוס [בו מדברת הפרשה] הטוען "נגנבה" נפטר בשבועה; וללמד שרק בשבועה הוא מתחייב כפל.

אתה אומר נקרב לשבועה, או אינו אלא נקרב לדין כדי לשלם, ולומר לך: שומר חינוס הטוען טענת נגנבה, הרי הוא חייב לשלם קרן לבעלים?⁽⁸⁾

אין אני אומר כן, כי בגזירה שוה יש לי ללמוד שקריבה זו לשבועה היא, שהרי:

נאמר "שליחות יד" למטה בפרשת שומר שכר, וכדכתיב: "שבועת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו" —

ונאמר "שליחות יד" למעלה — בפרשתנו שהיא פרשת שומר חינוס — כדכתיב: "ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו".

מזה להלן — גבי שומר שכר — לשבועה, שהרי אמרה תורה "שבועת ה' תהיה בין שניהם".

חייבתו התורה כשטוען טענת גנב לשלם את הקרן, אם כן למה ישלם כפל, והרי לא הפסידו כלום!?! ראה מה שכתב בזה המהרש"א, וראה עוד ב"ספר המפתח".

ועוד הקשו אחרונים על דברי רש"י: אם כן מה בין שומר חינוס לשומר שכר שחילקה אותם התורה בשתי פרשיות!?! וראה "ספר המפתח".

הגמרא: אם כן למה לי שני פסוקים ל"טוען טענת גנב".

7. שהרי בכך מדבר הכתוב, כמו שנאמר: "וגונב מבית האישה", רש"י.

8. נתבאר על פי רש"י כאן; ואם תאמר: אם